

Sobre l' xiprer y marbre funerari,
Y sobre lo séu pit, recent sepulcre
De la mundana póls.

Ah! vos lo primer sou que ab ferma planta
Heu penetrat dels seggles en lo imperi.
Sols ab la llum del cor;
Com penetrá també ab sa lira santa
De Estigia en las incógnitas llacunas
De Trácia la cantor:

Y com ell á sa Eurídice graciosa
Ardent en son amor tristet buscaba
Per sombras divagant,
Vos la musa laetana melodiosa
Que del temps en los fòscos subterranis
Moría sospirant.

Y se ha alsat al accent de vostres llavis,
Y de la tomba gòtica arrancantne
La cítara immortal
Dels discrets trobadors, dels antichs sabis,
Ha unit sos tons divins de vostre gayta
Al geni celestial.

De vostre gayta, copa de armonía
D' hont se desprenen, com de célica harpa,
Dolsíssims cants de mel,
Caudalosos torrents de poesia
Que ab sas alas de foch nuvols penetran
Pujantne fins al cel:

De vostre gayta, gerro de olorosas
Mil y mil flors, més que la rosa pura
Al despuntar la llum;
Més que 'l blanch gessami, que en las florestas
Del dorat Bétis mostra sa hermosura;
Més que arábich perfum:

De vostra gayta.... oh! si estos mos versos